

[Alfred Jensen.]

Der er allerede nævnt de 70 Dages ekstra Understøttelse, der hviler som en stor Byrde paa Arbejdsløshedskasserne. Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen i, at disse 70 Dages Understøttelse er et Gode, og jeg vil gerne føje til, at efter vor Opfattelse bør al den Understøttelse, de arbejdsløse skal have, udbetales gennem Arbejdsløshedskasserne. Jeg mener ogsaa, det er rimeligt, at al den Hjælp, man skal have i Anledning af Sygdom og Ulykkestilfælde, bør udbetales gennem Sygekasserne, saa kunde vi maaske komme bort fra Socialkontorerne med Behandlingen der, som ikke er videre i Overensstemmelse med de arbejdsløses, de syges og andre nødstedtes Tarv. Det er muligt, at Personalerne paa Socialkontorerne gør deres bedste, men det har vist sig, at de slet ikke har den samme Forstaelse af de paagældende trængendes Forhold, som netop Arbejdsløshedskassernes og Sygekassernes Funktionærer og Personale har.

Altsaa det Tilskud, der her foreslaas, er ikke tilstrækkeligt. Arbejdsmændene er nødt til at paaligne deres Medlemmer et ekstra ugentligt Kontingent til Arbejdsløshedskassen paa 1 Kr. 50 Øre, og det paa et Tidspunkt, hvor man siger, at Arbejdsløsheden er saa lav, som den nogen Sinde har været. Alene det er nok til at godtgøre, at denne Tilskudsskala er fuldkommen urimelig. I sin Tid foreslog vi, at Skalaens Takster — det var, da vi havde Takster, der begyndte paa 15 og sluttede med 90 — blev forhøjet med 30 Points. Jeg er ikke klar over, om denne Forhøjelse vil dække de forøgede Byrder, som man har læsset over paa Arbejdsløshedskasserne, men det er i hvert Fald det mindste, der kan gennemføres, og derfor bør man tage under Overvejelse at yde et særligt Tilskud til de haardt ramte Arbejdsløshedskasser i Lighed med tidligere under Krisesituationer.

Endelig ønsker jeg i denne Forbindelse at rejse et andet Spørgsmaal. Det er Arbejdsgivernes Bidrag til Arbejdsløhedsforsorgen. Dette blev i 1937 forhøjet til 15 Kr. med visse Modifikationer, naar det drejer sig om Lærlinge og halvt betalende. 15 Kr. fandt man i 1937 var passende, men det siger sig selv, at naar alt andet er steget, saa burde egentlig ogsaa Arbejdsgivernes Bidrag til Arbejdsløhedsforsorgen forhøjes, og det burde ske ikke mindst fordi det Bidrag, der blev betalt i 1937, slet ikke staar i et rimeligt Forhold til det Medansvar, som Arbejdsgiverne maa have for Arbejdsløsheden. Derfor bør man, naar vi nu er ved at ændre

Loven, ogsaa drage Omsorg for, at Arbejdsgivernes Bidrag bliver forhøjet.

Ændringen til § 6 kan vi aldeles ikke gaa med til, den strider mod Opbygningen af Arbejdsløshedskasserne her i Danmark. Og det er rigtigt, hvad der er sagt, at den Tilslutning, Kristeligt dansk Fællesforbund havde indtil 1937, ikke giver nogen saglig Begrundelse for at genoprette Mulighederne for en saadan Kasse. Hertil kommer, at den Form for Organisering er ret uheldig. Det er ikke nogen god Ordning, at Arbejdsgivere og Arbejdere staar i samme Organisation, og det har i alt Fald givet Anledning til megen Uro rundt omkring paa Arbejdspladserne. Alene af den Grund bør man undlade at kaste sig ind i Eksperimenter. Jeg vil tro, at den højtærede Socialminister vil give mig Ret i, at der er saamænd Uroelementer nok i vor Tid.

Naar vi nu skal til at skrive Loven om — og det skal vi jo —, mener jeg, man bør tage Hensyn til alt dette, men der er ogsaa adskillige andre Ting, som bør rettes. Vi har gennem Aarene paaapeget de store Skavanker, der er ved Arbejdsløshedsforsikringen. Vi har ikke faaet vore Krav gennemført fuldt ud, men visse Ting har vi dog opnaaet at faa indført. 10 Maaneders Bestemmelsen er blevet strøget, vi har faaet de 70 Dages ekstra Understøttelse, og vi har faaet en Lempelse i 26 Ugers Bestemmelsen, saaledes at der kan dispenseres fra den. Men bør man ikke helt stryge 26 Ugers Bestemmelsen? Det er fuldkommen urimeligt at opretholde den. Hvorfor stille saa store Krav netop i en Periode, i hvilken den arbejdsløse har mest Brug for Understøttelse? Der er ingen saglig Begrundelse for det. Den forlængede Karenstid, som vi fik under Besættelsen, bør ogsaa stryges, og det bør overvejes, om man ikke kunde nøjes med at tage Karensdagene en Gang aarlig. Ligeledes er det rimeligt, at man stryger Bestemmelserne om det mindre Tilskud til de unge arbejdsløse.

Ja, selv om det — som det fremgaar af mine Udtalelser — er et Lovforslag, der forekommer os mindre tilfredsstillende, er vi alligevel Ministeren taknemmelig for, at han har fremsat det. Det giver os nemlig Lejlighed til at faa en saglig Forhandling i Udvalget om disse vore Ønsker. Jeg ved meget vel, at vi kunde have fremsat et Lovforslag om Ændringer i Arbejdsløshedsloven — det har vi gjort tidligere —, jeg ved ogsaa nok, at vi er heldigere stillet nu end før Krigen, for da kunde vi fremsætte Forslag, men aldrig faa dem til Behandling, nu faar vi dem dog til Behandling, og saa